

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie M.Z.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 21 listopada 2024 r.
zażalenia obrońcy skazanego
na zarządzenie Z- cy Przewodniczącego VII Wydziału Karnego Odwoławczego
Sądu Okręgowego w Częstochowie
z dnia 29 sierpnia 2024 r., sygn. akt VII Kzw 294/24 (II WKK 21/24),
o odmowie przyjęcia kasacji
na podstawie art. 530 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie obrońca skazanego wniósł kasację od postanowienia Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 18 lipca 2024 r., sygn. akt. VII Kzw 294/24, utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 5 czerwca 2024 r. wydane w przedmiocie odmowy umorzenia postępowania wykonawczego. Zarządzeniem z dnia 29 sierpnia 2024 r. odmówiono przyjęcia kasacji obrońcy skazanego wobec stwierdzenia, że jest ona niedopuszczalna z mocy ustawy.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł obrońca skazanego, który podnosząc zarzut naruszenia przepisów prawa procesowego poprzez błędną ich wykładnię, tj. art. 519 k.p.k., polegającą na odmowie przyjęcie kasacji od postanowienia sądu odwoławczego kończącego postępowanie w sprawie, wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia w całości oraz przyjęcie do rozpoznania kasacji od postanowienia Sądu Okręgowego w Częstochowie w sprawie VII Kzw 294/24.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Argumenty przywołane przez skarżącego nie mogą podważyć trafności rozstrzygnięcia o odmowie przyjęcia kasacji.

Nie ulega wątpliwości, że przepis art. 519 k.p.k. zawiera zamknięty katalog orzeczeń, od których strona może wnieść nadzwyczajny środek zaskarżenia w postaci kasacji; orzeczeniami tymi są: prawomocny wyrok sądu odwoławczego kończący postępowanie oraz prawomocne postanowienie sądu odwoławczego o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego określonego w art. 93a k.k. Szerszy zakres zaskarżenia kasacją przysługuje natomiast Prokuratorowi Generalnemu oraz Rzecznikowi Praw Obywatelskich (art. 521 § 1 k.p.k.). Z kolei Rzecznik Praw Dziecka może skarżyć kasacją każde prawomocne orzeczenie sądu kończące postępowanie, ale tylko wtedy, gdy przez jego wydanie doszło do naruszenia praw dziecka (art. 521 § 2 k.p.k.). Oznacza to, że tylko w tym trybie, tj. z art. 521 k.p.k. kasacją mogą być zaskarżone postanowienia wydawane w fazie postępowania wykonawczego (por. np. postanowienia SN z dni: 7 lutego 2013 r. II KK 144/12; 19 marca 2009 r., III KZ 15/09). Jedynymi prawomocnymi postanowieniami od których **strona** może wnieść kasację są te, które jednocześnie umarzają postępowanie i zawierają orzeczenie o zastosowaniu środków zabezpieczających określonych w art. 93a k.k. (np. postanowienie SN z dnia 26 stycznia 2021 r., II KZ 46/20). Skoro postanowienie Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 18 lipca 2024 r., sygn. akt VII Kzw 294/24 nie spełniało tego warunku, to strona nie mogła wnieść od niego kasacji, a w przypadku jej wniesienia konieczne było odmówienie jej przyjęcia w formie zarządzenia.

Z tych też względów orzeczono jak w sentencji.

WB.

r.g.